

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Pfv.III.21.339/2013/7.szám

A Kúria Dr. Mohácsy Lénárd ügyvéd által képviselt felperesnek jogtanácsos által képviselt alperes ellen, kártérítés megfizetése iránt, a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 34. G. 305498/2009. számon megindított perében, a Fővárosi Törvényszék 2013. május 22. napján meghozott 2. Gf. 75.358/2012/12. számú jogerős ítéletével szemben a felperes 2013. augusztus 12. napján előterjesztett felülvizsgálati kérelme folytán meghozta a következő

Í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy az alperesnek 15 nap alatt fizessen meg 50.000 (Ötvenezer) Ft felülvizsgálati perköltséget és az államnak külön felhívásra térítsen meg 480.000 (Négyszáznolcvanezer) Ft illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s:

A felperes által üzemben tartott, Béla által vezetett Mercedes személygépkocsi előzés közben ütközött a ..né tulajdonában lévő, előtte balra kanyarodó, Gábor által vezetett személygépkocsival. A baleset 2009. február 16.-án történt. A Volkswagen gépkocsival okozott károkra a gépkocsi tulajdonosának az alperesnél volt felelősségbiztosítási szerződése. A Volkswagen gépkocsi vezetője a balesetért a felelősségét a helyszínen elismerte; az ellene folyt szabálysértési eljárásban a közúti közlekedés rendjének megzavarása miatt 22.000 Ft pénzbírsággal sújtották. A felperes a gépkocsiját megjavíttatta.

Keresetében az alperest 3.725.957 Ft javítási költség, a gépkocsiban megrongálódott laptop értékének 499.000 Ft-nak és a javítás idejére bérelt gépkocsi bérleti díjának, 576.000 Ft-nak megfizetésére kérte az alperest kötelezni.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Azzal védekezett, hogy a balesetért nem a biztosítottja gépkocsiját vezető személy a felelős; a baleset nem a kárbejelentőben leírt módon történt.

Hivatkozott arra, hogy a Rendőrkapitányságon a hamis adatokat tartalmazó kárbejelentés miatt tett feljelentése alapján büntetőeljárás van folyamatban.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Ítéletét a következőkkel indokolta:

A csalás miatt a Rendőrkapitányságon folyamatban lévő 15010/1954/2009 bü. számú ügyben kirendelt közlekedési szakértő véleménye szerint az alperes biztosítottjának gépkocsiját vezető Gábor a balra kanyarodás megkezdése előtt nem észlelhette a felperesi gépkocsi előzési szándékát, mert az ekkor még a jobboldali forgalmi sávban haladt és nem kezdte meg az előzést. A baleset a felperesi gépkocsi vezetőjének közlekedési szabálysértése miatt következett be, ezért a felperes a kárának megtérítését nem követelheti.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. A jogerős ítélet indokolása szerint a felperes ugyan kérte másik szakértő kirendelését, az elsőfokú bíróság azonban ennek az indítványnak a teljesítését nem kifogásolhatóan mellőzte, mert az általa beszerzett szakvéleményt nem tartotta aggályosnak. Az elsőfokú bíróság a per összes adatait okszerűen mérlegelte és helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a baleset okra a felperes gépkocsiját vezető személy közlekedési szabálysértése volt az oka, ezért a felperes kárának megtérítésére nem tarthat igényt.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a keresetének helyt adó ítélet meghozatalát kérte. Hangsúlyozta, hogy az alperes biztosítottjának gépkocsiját Seres Gábor „a saját kezűleg írt kárbejelentő lapon, valamint 2009. február 18.-án kelt okiratba foglalt nyilatkozatában a felelősségét két tanú jelenlétében elismerte. Ezeket a nyilatkozatokat az eljáró bíróságok nem hagyhatták volna figyelmen kívül. A baleset oka az volt, hogy az alperes biztosítottjának gépkocsiját vezető Gábor nem vette figyelembe, hogy az ő gépkocsija már előzésben volt akkor amikor a balra kanyarodást megkezdte. A perben kirendelt igazságügyi szakértő véleménye hiányos, homályos, a per egyéb adataival ellentétes, ezért indokolt lett volna másik szakértő kirendelése. Sérelmezte, hogy az eljáró bíróságok a másik szakértő kirendelése iránti bizonyítási indítványát nem teljesítették.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult. Hangsúlyozta, hogy a büntetőeljárásban és a perben adott szakvélemények nem ellentétesek egymással és azok nem is hiányosak, homályosak, ezért másik szakértő kirendelésére nem volt szükség.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése a jogerős ítélet felülvizsgálatát jogszabálysértés esetén teszi lehetővé. A felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275. §-ának (1) bekezdése értelmében a Kúria a jogerős ítéletet az abban megállapított tényállás alapján bírálja felül. Ettől a tényállástól csak az esetben térhet el, ha azt a jogerős ítéletet hozó bíróság a bizonyítékok nyilvánvalóan okszerűtlen mérlegelésével, ellentmondásos következtetéssel állapította meg, vagy ha az az iratok tartalmával ellentétes.

A balesetért való felelősség elbírálásához szükséges tények bizonyítása a felperes kötelezettsége volt. Az alperes biztosítottjának gépkocsiját vezető Gábor említett nyilatkozatai alkalmasak lehettek volna a bizonyítási teher megfordítására, ha azok nem csak a felelősség elismerésére vonatkoznak, hanem a baleseti mechanizmus leírását is tartalmazzák. Gábor által aláírt kárbejelentő lapon sem az utóbb kiállított nyilatkozatban a baleset leírása nem szerepel, csupán a kárbejelentés tartalmaz annyit, hogy Gábor nem adott elsőbbséget. Szükséges volt ezért a baleset lefolyásának feltárása ahhoz, hogy a felelősségről megalapozottan állást lehessen foglalni. A perben kirendelt igazságügyi gépjármű szakértőnek a rendőrségi eljárás során készült iratok, a helyszínrajz, a fényképfelvételek nem álltak rendelkezésre, nem volt ismert számára a nyomrögzítés, a járműnek ütközési és az ütközés utáni megállási helye sem. Ezért a 45. sorszám alatt benyújtott szakvéleményben közölte, hogy a hiányos adatok nem elegendőek ahhoz, hogy a baleset mechanizmusára szakértői módszerekkel pontos megállapításokat lehessen tenni; ezért a szakértői megállapítások szükségszerűen csak a valószínűségi kategóriában mozoghattak. Ezek után csatolta az alperes 47/A/2. sz. alatt a csalás gyanúja miatt indult büntetőeljárásban készült szakvéleményt. A büntetőeljárásban kirendelt szakértőnek a kirendelt szakértő által hiányolt adatok a rendelkezésre álltak. A baleset helyszínén rögzített adatok és a járműnek sérülései alapján arra a következtetésre jutott, hogy a Volkswagen gépkocsi az ütközéskor már „bekanyarodott állásban volt”. Akkor, amikor a VW a felezővonalat átlépte a Mercedes 50-63 m közötti távolságra lehetett az ütközési ponttól s a jobb oldali forgalmi sávban haladt, tehát nem volt előzési helyzetben. Az ütközés a felezővonalától 2,4 m távolságra az úttest bal oldalán történt. Mindez következik a gépkocsikon lévő sérülésekből és a VW Golf ütközés utáni megállási helyzetéből. A VW Golf gépkocsinak a bal hátsó része, a Mercedes gépkocsinak a bal eleje sérült. A gépkocsik ütközés folytán keletkezett sérülése alapján kizárható, hogy a VW gépkocsi a már előzésben lévő gépkocsi elé hajtott. A perben kirendelt szakértő szakértő véleményének megismerését követően úgy nyilatkozott, hogy annak megállapításaival egyetért. A jogerős ítélet alapjául szolgáló szakvélemény nem volt aggályos. Nem volt

akadálya annak sem, hogy az eljáró bíróságok a büntetőeljárásban készült szakvéleményt is felhasználják a tényállás megállapításánál. A jogerős ítélet alapjául szolgáló tényállást mindezt a felülvizsgálati eljárásban is irányadónak kell tekinteni. A Ptk. 346. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy ha a kárt több személy fokozott veszéllyel járó tevékenységgel közösen okozta, egymás közötti viszonyukban a felelősség általános szabályait kell alkalmazni. Gépjárművek ütközése esetén a keletkezett károkért az üzemeltető felelős amelyik közlekedési szabályt sértett; azt ugyanis, hogy a balesetben részes felek közül melyik tanúsított felróható magatartást a közlekedési szabályok szerint kell megítélni. A közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975.(II.5.) KPM-BM együttes rendelet (KRESZ) 34. § (1) bekezdés c) pontja szerint: „Előzni abban az esetben szabad, ha az előzni kívánó jármű előtt ugyanabban a forgalmi sávban haladó másik jármű előzési szándékot nem jelzett”. A KRESZ 34. § (4) bekezdése kimondja: „csak jobbról szabad előzni azt a járművet, amely a balra bekanyarodási szándékot irányjelzéssel jelzi és az úttesten a 31. § (1) vagy a (2) bekezdésben foglaltaknak (azaz balra kanyarodás esetén a felezővonal mellé húzódik) megfelelően helyezkedik el”. A VW Golf gépkocsi a kanyarodás megkezdése előtt már a felezővonal mellé húzódott; ezt támasztja alá, hogy a Mercedes gépkocsi előtt haladó járművek sem kezdték meg a kanyarodni készülő VW Golf gépkocsi balról való előzését. Amikor a Mercedes gépkocsi az előtte haladó járművek előzésébe kezdett a VW Golf gépkocsi már a kanyarodást is megkezdte és felezővonalon is túljutott. Minthogy a baleset oka a felperes gépkocsiját vezető személy felróható magatartása, nevezetesen az előzés szabályainak figyelmen kívül hagyásával végrehajtott, előzése volt a Ptk. 346. § (1) bekezdése értelmében az alperes biztosította a felperes káráért nem felelős. A biztosított felelősségének hiányában a Ptk. 559. §-a alapján a felperes káráért az alperes sem kötelezhető helytállásra.

A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megtéríteni az alperes felülvizsgálati perköltségét és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján az illetékeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

Budapest, 2014. május 26.

Dr. Molnár Ambrus s.k. a tanács elnöke Dr. Szűcs József s.k. előadó bíró Dr. Madarász Anna s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő